

מי שהיה פרק תשיעי פסחים צד.

מסורת הש"ס

ולרצ יהודה לא קשיא. דקסבר טמא לנפש סתמא כחב וספילו
 שביעי שלו במשמע כדלוקימונא באידך פירקין (דף 5:) דסבר לה כמאן
 דאמר טמאי מת מזהו היו שחל שביעי שלהן בערב הפסח: **בסופים**
ובפרדים. במרוצה: יכול יהא חייב. כרת אם לא הגיע לעזרה

בשעת שחיטה: והלא היה. דחוק
למודיעין דרך רחוקה הוא: מפני
גמלים וקרנפות. והוא היה מביא
בני ובני ביתו¹⁰ עליהן: חייב שאין
זה אונס שיש לו להשמט וליקר יחיד
ועל שחוט: שיתא אלפי פרסי הור
עלמא. היקף הילוך החמה בתוך
החלל ממזרח למערב: וסומכא
דרכיעא. עוביו של רקיע: חדא
גמרא. שיתא אלפי פרסי דעלמא
גמיר הור מביה והא דאלפא פרסי
סומכא דרכיע הור סבר לה מדעמי¹¹
מהיא דשית אלפי פרסי דגמיר.
עוביו של רקיע אחד משה ביום.

הגהות הב"ח

(א) גמ' כל הישוב כולו. נ"ב
ע"ן צפ' ע"פ צדק ק"ח
צמ"ש התוס' צד"ה מן
שמים: (ב) תוס' ד"ה לר'
יהודה וכו' מדמי להו לע"ל.
נ"ב ראש דף אג וע"ש
במספוט:

מוסף רש"י

כמה מהלך אדם
 ביוני. ויוס
 פרסאות. ארבעים
 מילין (שלי צב.). מעלות
 השחר ועד הנץ ההמה
 ה' מילין. ק ששים
 ההמה ללאת צביוני על
 רקיע, וכנגדה שוטה
 צשקעמה ליוכנ, דהיני
 משקעמה ועד ללאת
 הסוכסמה (שם). בכיוס
 קדירה. הקטן ננגד
 עגלה (תעניני *). עגלה
 נצפון ועקרב בדורום.
 מולות קן (שיוחיו נ).
 בראש כל אדם. נאמנע
 הקיעס (בדורום).

מוסף תוספות

א. גמור. מוֹס' שְׁאָן.
ב. אחר. שְׁמוֹנֶה הַחֵמָה
עֲבוּר הַשָּׁבָע. מוֹס' שֵׁנִית
זָכוּר לֵ"ה מַעַי, רִדְגִיל רִ"ת
לִפְרֵשׁ דְּשִׁקְיָה דְּרוּקָא
מִשְׁכֵּחַ תְּחִלָּית שְׁקִיָּה,
אָב מִשְׁתַּשְׁקֵּעַ שְׁמִשְׁכֵּחַ
סָבִיב שְׁקִיָּה. מוֹס' זְמַנְסוּ
נֹ. דִ"ה מִנְיָן. ג. (ו) לְדַבְרֵי
רִתְנָן. מוֹס' שְׁאָן.
ד. דְּהִיכִי קִימִי כֵּל הַנִּי
זְכוּכִים בְּרִאשִׁית בְּרִיקָה.
מוֹס' חִגְיָה יֵד. דִ"ה מִסְּקָן.
ה. דְּרוֹס אֲדִיקִינֹס אֵין לוֹ
שִׁיעוּר כְּדָמֵר בְּמִרְשָׁה.
מוֹס' שְׁאָן.

רבינו חננאל

ת"י היה חרוץ למודיעת
ויכול ליכנס ביסוסים
ובדברים לא נכנס, וכל
אדם חייב, ת"ל ובדרך לא
היה והלא היה בדרך.
כיצד בו היה לפני
למודיעת ואין יכול ליכנס
מפני הגמלים והקורות
שנעבכות עליהם, יכול הא
פסור. ת"ל ובדרך לא היה,
אור לא היה בדרך רוקם.
אחא אבה שיהי אלפי פסי
הוי עלמא וסומכא דרקי
אלפא פסי דאין ויאמר
הוא שיהא אלפי פסי הוי
עלמא גמרא, ודיק מדברי
ר' יוחנן דאמר כמה פסות,
ר' יוחנן דאמר כמה פסות,
אמר רבה בדעתו מהם
חמשה מילין משתשקע
המשה דהנן חמשה מילין
חמשה מילין משתשקע
המשה דצא חסוכים,
חמשה מילין חמשה בים

כרלו מן המרחק למעבר שלשים (סדסאה) [מיל], נמצאת תבוא אחד משמן ביום. ירדש רבנו שמואל בבריתא שלו כי הריקע צדק כסוכה, הגלגל קלוב והמולות חורור, וכו' כרביעין למימר מן כי ההמה מהלכת בלילה למעון מן הריקע מן המעבר לכבוד, ושכמותה לתבוע שורות מהם לאלתר עולה וזהו השחר וההמה חסותה בעיבוי של ריקע, ויתבטעיל לטוב שבי של ריקע לצד הנראה לבני אדם, מן מנצת לו תארו ומהלכת ביום כי מורמו ללילה. וכן בשפיעות מהלכת בעיבוי של ריקע ויתבטעיל בעיבוי אלו מיד וכסוכבין וכו'. מן שרש ארה כי בהלך המלך ביום חסו מן הריקע לפי דרבור 'ר' יוחנן' שני שפסארה, ובכללם מן שהמלכת ההמה בעיבוי של ריקע בבקר ובערב, ונמצא בעיבוי של הריקע מן הליכוב מהם הריקע עז גדוה שלשים (סדסא) [מיל], ובעיבוי של ריקע חמשה מיליון שנה מן מדרג ההמה

לָרֵב יהודה **אָ** קשיא **טמא** שרץ **רחמנא** רחיה. וא"ת הואיל
וסבר רב יהודה אין שומטין וטמא דקרא היינו טמא שרץ
אמאי לא יליף דרך רחוקה מטמא דהיאכל דלא יוכל ליכנס צבעת
שמיטה לא יסחטו עליו כי היכי דלין שומטין על טמא שרץ דהא ר"ע
מדמינן להו לנלי (א) ונאדדו וי"ל דסבר

טמא שרץ רחמנא
 ש כי יהיה טמא לנפש
 שביעי שלו להיות
 י אמר רחמנא לידחי
 חוץ למודיעים ויכול
 ז יכול יהא חייב ת"ל
 יהיה בדרך היה עומד
 אין יכול ליכנס מפני
 ת אותו יכול לא יהא
 והרי לא היה בדרך:
 פ פרסי הוי עלמא
 א פרסי חדא גמרא
 ה א דאמר רבה בר
 ה מהלך אדם בינוני
 ות השחר ועד הנץ
 עת החמה עד צאת
 נמצא עוביו של רקיע
 יבי רבי יהודה אומר
 ששה ביום תדע כמה
 יום עשר פרסאות

החמה ארבעת מילין
את הכוכבים ארבעת
רקיע אחד מעשרה
בתא דעולא תיובתא
י' יוחנן אמר לך אנא
גן הוא דקא טעו דקא
לימא תיהוי תיובתא
שאני ת"ש ^אמצרים
ה' על ארבע מאות
שים בכוש וכוש אחד
אחד משישים בגן וגן
ועדן אחד משישים
ם כולו ככיסוי קדירה
מע דתנא דבי אליהו
ישוב כולו תחת כוכב

אדם נותן עינו בכוכב אחד הולך למזרח עומד כנגדו
עומד כנגדו מכלל דכל הישוב כולו תחת כוכב אחד
גלה בצפון ועקרב בדרום וכל הישוב כולו אינו יושב
בכל הישוב כולו אינו הוה אלא שעה אחת ביום שאין
א שעה אחת ביום תדע שבחמש חמה במזרח ובשבע
חצי שבע חמה עומדת בראש כל אדם תיובתא ת"ש
אי מה תשובה השיבתו בת קול לאותו רשע בשעה
עב אדמה לעליון יצתה בת קול ואמרה לו רשע בן רשע
בן

עבר חמשה מילין והתם בזהדיא מפרש קרא מעלות השחר עד השמש יצא על הארץ: וכוש **הוי אחד מששים עינולם**. אלמא לא יצא בשבט כולו. של בני אדם: **פסח כרוב אחד עומד**. וכמה ורואין אנו שהיוצא יותר מאלף פרסה הרי כמה כוכבים שברקיע לא ששה כוכבים הרי כאן ששת אלפים פרסי לעלמא וכו"ש שיש בלשם לקח שנים הרבה יראה אל אותו מקום שהיה רואה כשהיה ורואהו על ראשו כשהוא למורה לא היה רואהו על ראשו אלא מן העשרים כעגלה והוא מול שור: **צין עגלה לעקרב**. ולא שמחזיק: אלא יצא צין שיהיה עומד ששרי כל אדם רואה בצפון עגלה וציון דיום חיי שם וחצי שבע חמה עומדת בראש כל אדם רואה היישוב: **תיובתא**. דרבא דקתני דמזבירות וימים ונהרות מחזיקות ה' עולם לכמה אלפים תיובתא דרבא: **לאומו רשע**. נצודקנר: בן

הכוונה, הם טענו שחשבו אולי עשר פרסאות שאמר 'ר' יוחנן שההלך אדם ביום חמשה ערב, במנחת אליהם החמה ממזרח למערב שלשים מיל.' ו'ר' יוחנן לא הוכיח כיחם החמה לומר ש'ר' אמר 'ר' יוחנן כעבור הקריקס מה הברייתא שאמרה מרסטה עשר פרסאות. שמנאצא מילין. ול'ר' חננה נמי לא הריא היה יחיבתא, ויכול למסור דא' חמשה אדם בנינו מעליה מותא ביום. מה שאמרה הברייתא, ול'ר' חננה לא ברעיה חמשה מילין. מ'ר' צמרים היה ארבע מילות כ'ר. מ'ש' כל הישוב כלו תחת כוכב דא' ויש ס'ר. מ'ר' אמר 'ר' יוחנן כן וכא' מ'ר' הושבה כ'ר. מ'ר' חננה עליו תחת כוכב דא' היכי תביבתא ונודחו דבריו.

א [מיי' פ"ו מהל' ק"פ
הלכה ו]:
י ב מיי' פ"ה מהלכות
ק"פ הלכה ט:

תורה אור השלם

1. דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה
טָמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ
רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדֶרֶתֵיכֶם
וַעֲשֵׂה פֶסַח לִי:

במדבר ט י
2. וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא
טָהוֹר וּבִדְרֹךְ לֹא הָיָה
וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מֵעַמִּיהָ כִּי קָרְבָן יִי לֹא
הִקְרִיב בְּמַעֲדוֹ חֲטָאוֹ
יֵשׁ אִישׁ הַהוּא:

במדבר ט יג
3. וּכְמוֹ הַשְׁחָר עָלָה
וַיֵּאֲרִצוּ הַמִּלֻּאֲכִים בְּלוֹט
לֵאמֹר קוֹם קַח אֶת
אֶשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בְנֶיךָ
הַנִּמְצָאִים פֶּן תִּסָּפֵה בְּעֵין
הָעִיר: בְּרֹאשִׁית יט טו
4. אַעֲלֶה עַל בְּמִתִּי עֵב
אֲדַמָּה לְעֵלְיוֹן:
יִשְׁעִיהוּ יד יד

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

פרסאות השור עד חצות השחר
מלין, חתומה ארבעת מילין
שקן פרסה, כמכותם
משקשקע חתומה ועד צאת
הכוכבים כ"ו. נמצאת ח"ו
מתחתית תיבתא גלילא
מזא מלין חתומה ביה
מן המהוד למעבר שלשים
מיל ומתני' דא שמונה
פרסאות שקן שש
ושלשים מיל. ותיבתא
דברת, חתומה
כדעלא דהא חתומה
ביות שות כמלין חתומה
מזא שלשים מיל.
ותיבתא אחתית דרבה
דאמר כעבי של קריק
שקיער חתומה אדם משה
מלין, ומתני' אמרה פרסה
חתומה ארבעת מילין. ותיקן
למזיר לימא חתומה
מתחתית תיבתא גמי לר'
ח"ו. ושקני' לר' יוחנן
אלו היו תיבתא, דהא לר'
אמר אלו עשר פרסאות אדם
בינוני ביום עשר פרסאות.
דא שמונה ר' יוחנן כלבד,
מזא חתומה ועלא ואמרו
בדא חתומה משה
מעלות השחר עד חצ
החמה ומתחתית
החמה עד חצות